

Maica Benedicta, portret alcătuit din cuvintele unor personalități

Se împlinește centenarul de la nașterea maicii Benedicta de la Văratec. Cu studii muzicale, juridice și filologice, a fost profesor, șef de catedră, director al Institutului de Istorie și teorie literară George Călinescu, iar spre finalul vieții, monahie.

A rămas în mentalul colectiv al românilor drept unul dintre oamenii care au îmbinat magistral cultura și credința.

Articolul reunește cuvintele unor personalități despre Maica Benedicta:

„A reprezentat cu multă demnitate cultura românească contemporană și va rămâne un model luminos și inspirator pentru generația tânără, prin competența sa științifică, prin tenacitatea și dragostea sa pentru slujirea Cuvântului și a Frumosului, pe care le luminează permanent Credința”.

Patriarhul Daniel

„Chiar în deceniile trecute, când Biserica și învățătura mântuitorului Hristos erau îngrădite cu strășnicie, curajul acestei purtătoare de mir a cuvântului lui Dumnezeu a rămas pildă de apostolat pentru credincioși”.

Patriarhul Teoctist

„Nu o pot vedea decât plutind în văzduhul sufletului românesc, cu credința ei creștină militantă, care se spovedea și se împărtășea chiar în contextul comunismului ateu, cu erudiția ei de largă cuprindere a fenomenelor culturale autohtone și europene, cu iscusința profesoarei universitare care izbutea să-i creeze ucenicului Ioan Alexandru un curs de limbă și civilizație ebraică, la adăpostul căruia să le poată vorbi studenților despre și din Sfânta Scriptură”.

Mitropolitul Bartolomeu Anania

„Ea și-a ales urcușul rugăciunii. Conștientă de greutatea lui, de primejdiile ivite în cale, pentru a fi mai sprintenă pe acest drum, și-a luat numai un singur veșmânt: cel al smereniei”.

Arhiepiscopul Pimen

„Prin viața sa, Maica Benedicta a mărturisit tuturor că împlinirea omului este Dumnezeu. Parcă pentru a fi mai clar că și-a asumat pe deplin acest răspuns, a devenit „mireasă a lui Hristos”. (...) În cazul ei, intrarea în monahism, departe de a fi o anulare a acumulărilor unui reprezentant de vârf al culturii umane, a însemnat o împlinire a înțeleșurilor majore ale acesteia”.

Arhim. Melchisedec Velnic

„Ea face parte dintr-o familie spirituală a culturii noastre. Este vorba de familia acelor cărturari învățați care au fost în același timp spirite religioase profunde. Zoe Dumitrescu-Bușulenga mi se pare un produs reușit, bun, strălucitor al umanismului european în care ea așeza și Ortodoxia. Crede că omul despărțit de Dumnezeu se află în primejdie”.

Acad. Eugen Simion

„Se ruga tot timpul plângând. Niciodată n-am văzut-o să se roage fără să plângă. Plângea mult și stătea în picioare, în fața icoanelor, mult, mult de tot. Și o rugam să se mai odihnească”.

Monahia Eufrosina Jescu

Foto credit: Doxologia.ro

basilica.ro